

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.002/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 18. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 1.K.701.681/2021/17. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 34.000 (harmincnégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes szolgálati hely állományában hivatásos állományú szolgálati jogviszonyban állt, kinevezése szerinti járőr beosztásban. A 2018. június 1. és 2020. június 30. napja közötti időszakban a munkáltató utasítása alapján járőrpárban teljesített szolgálatot, ilyenkor a felperes által megjelölt mértékben kijelölt parancsnokként járőrvezetői feladatokat végzett; 2020. augusztus 1. napjától járőrvezető kinevezést kapott. Szolgálati panasza – melyben megbízási díj kifizetését kérte arra hivatkozva, hogy a kinevezésétől eltérő járőrvezetői beosztásba (munkakörbe) tartozó feladatok ellátása során a járőrszolgálat vezetőjeként az őt terhelő, a járőrtárs irányában fennálló irányítási és utasításadási hatáskört gyakorolta – elutasításra került.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes módosított keresetében a 2018. június 1. napjától 2020. június 30. napjáig terjedő időszak tekintetében 25 hónapra 724.700 forint megbízási díj és annak 2019. június 16. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Másodlagosan az alperes 494.723 forint illetménykülönbözet és késedelmi kamataiban való marasztalását kérte. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) - (5) bekezdésére, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasításra (a továbbiakban: Járőrszabályzat), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről kiadott 31/2015.(VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2) 35. §-ra, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3) 10.§ (2) bekezdésre hivatkozott.

[3] Előadta, hogy a perrel érintett időszakban a kinevezése szerinti beosztása (járőr) mellett járőrvezető beosztásban foglalkoztatták, amely feladatok ellátásáért külön díjazásban nem részesült. Utalt a korábbi bírói gyakorlatra, amely a járőr kinevezésű felpereseknek a járőrvezetői feladatok ellátását megbízási díjjal rendelte ellentételezni a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 50. §, majd a(z új) Hszt. 71.§-ai alapján, különösen a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás (a továbbiakban: korábbi ORFK utasítás) I. fejezetére, annak 9-12. pontjaira figyelemmel (Kúria Mfv.II.10.447/2017/4.). A perbeli időszakban, amikor az adott hónapokban járőrpárban teljesített járőrszolgálatot és kijelölték a járőrpáros vezetőjének, parancsnokának, akkor járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat látott el. A felperes pertárgyi járőrvezetői szolgálatai és feladatai teljes egészében megegyeztek egy kinevezett járőrvezető szolgálatával, feladataival, s megegyeztek a későbbi járőrvezető munkakörével is. A járőri beosztása helyett a járőrszolgálat ellátása során járőrvezető

beosztásban foglalkoztatta az alperes, ami önálló és különböző beosztás (munkakör); ellentétes értelmezés esetén a járőr és járőrvezetői beosztások (munkakörök) elhatárolása nem lenne lehetséges, az pusztán egy előmeneteli és illetmény kérdéssé válna mely azonban jogszerűtlen, hiszen a besorolás és illetmény alapja a munkakör, a BMr1 2. számú melléklete egyértelműen rögzíti, hogy a járőri A, míg a járőrvezetői beosztás B besorolású. A járőrvezetői beosztással járó feladatok pedig - az eredeti járőri beosztáshoz képest - eltérő feladatokat, szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó munkát jelentenek, ezt igazolja a járőrvezető magasabb besorolása is. A rendőrség szolgálati szabályzatáról 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 88. § szerinti szolgálati előjárásnak álláspontja szerint nincs köze a megbízási díjra jogosultsághoz; a járőrvezetői beosztás lényegi ismérve az, hogy az adott járőrnek a parancsnoka. Állításai alátámasztására hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítélettől eltérő Kfv.III.39.420/2021/6. számú döntésére, a járőri és járőrvezetői munkaköri leírások tartalmi különbözőségére; hivatkozott arra, hogy a két munkakör (beosztás) között épp a jelzett feladatok és felelősség jelentik a különbséget.

A parancsnokként ellátott járőrvezetői feladatok ellentételezéseként járó megbízási díj mértékét az ellátandó feladatok súlyára és a felmerült többletterhekre figyelemmel a rendvédelmi illetményalap 75%-ában jelölte meg.

[4] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, a követelés jogalapját és összegszerűségét is vitatva. Előadta, hogy a járőrök szolgálatának részletes szabályait a 2017. április 1-jéig hatályban volt korábbi ORFK utasítás szerint a járőrállomány a járőrvezetőből és a járőrtársakból állt, majd 2017. április 1. napjától hatályba lépett Járőrszabályzat értelmében a járőrszolgálat parancsnokként kijelölt rendőrből és a járőrtársakból áll. A két szabályzat az azonos tevékenységi-, felelősségi- és feladatkörökkel felruházott rendőrt két különböző elnevezéssel illeti. A szabályzatok (Járőrszabályzat és Szolgálati Szabályzat) szövegéből egyértelműen megállapítható, hogy minden szolgálatban kötelező parancsnok kijelölése, azonban a járőrállomány – beleértve a parancsnokként kijelölt járőrt is – a szolgálatparancsnok alárendeltje, az ügyeleti szolgálat közvetlen irányítása alatt áll. A járőrszolgálatban – több rendőr együttes szolgálatteljesítése során – bármely rendőr kijelölhető parancsnokként, az nem a járőrvezető vagy a járőrparancsnok beosztáshoz tartozó feladat, hanem azt a kijelölt rendőr szolgálati feladatához kapcsolódóan részfeladatként látja el, nem pedig más beosztáshoz tartozó feladatként, emiatt az így ellátott tevékenységért ellentételezés nem jár.

[5] A megbízási díj felperes által megjelölt mértékét eltúlzottnak találta, mivel az nem állt arányban az elvégzett munka mennyiségével. Utalt a Kúria Mfv.II.10.038/2015/5., Mfv.I.10.751/2016/1. és Kf.VII.39.283/2021/4. számú határozataira.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 724.700 forint megbízási díjat, és ezen összegnek 2019. június 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát.

[7] Az eljárása során azt vizsgálta, hogy megvalósult-e a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában feltételként megjelölt többletfeladat ellátása azzal, hogy a felperes a járőrpárkénti járőrszolgálat során a keresetben meghatározott szolgálati napokon járőrparancsnokként végezte a feladatait. Vizsgálata tárgyát képezte az is, hogy a járőrparancsnoki kijelöléssel keletkezett szolgálati előjárói státusz azonosítható-e a járőrvezető beosztással. A lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat – a tanúvallomásokat, munkaköri leírásokat és egyéb okiratokat –, valamint a felperes nyilatkozatát értékelve megállapította, hogy a járőrparancsnoknak kijelölt személyt a járőrszolgálat során többletfelelősség terheli, a járőrtárs irányába utasításadási, döntési jogosultsága van; a járőrpáros vezetője, parancsnoka a járőrvezetővel azonos feladatokat lát el. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint nem lehet elhatárolni, megkülönböztetni azt, amikor a járőrszolgálat vezetőjeként, parancsnokként eljáró rendőr, járőrvezető beosztású vagy járőr beosztású; a járőr és a járőrparancsnok feladatai közti különbség a felelősség, az utasításadási jog és a döntési jogosultság tekintetében fennáll; a felperes, mint a járőrpáros vezetője, parancsnoka a járőrvezető beosztásba tartozó szolgálati feladatokat látta el.

[8] Hivatkozott a Kúria számos döntésére, így a Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletre és az abban értelmezett BH2018.24. számú eseti döntésben foglaltakra; az Mfv.III.39.420/2021/6. (helyesen Kf.III.39.420/2021/6.) számú ítéletében és az Mfv.II.10.179/2011/4., Kf.VII.39.246/2020/3., Kfv.VII.37.193/2020/8. számú döntéseire. Rögzítette, hogy a perrel érintett időszakban hatályos munkaköri leírás, valamint a felperes tényleges munkavégzése nem felelt meg a ORFK utasítás rendelkezéseinek. Megállapította, hogy a perrel érintett időszakban járőrbeosztásba (munkakörbe) tartozó feladatok ellátásához képest más szolgálati beosztásba, járőrvezető beosztásba (munkakörbe) tartozó feladatokat látott el; a többletfeladatok ellátása többletkötelezettségekkel- és jogosultságokkal járt, nagyobb felelősséggel; a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő a járőrtárs irányában fennálló irányítási és utasítás adási hatásköre a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatellátást jelentett; ezáltal megbízási díjra vált jogosulttá. A megbízási díjat a felperesi követeléssel egyezően határozta meg, figyelemmel arra, hogy a felperes által készített kimutatás szerint az adott hónapokban hány alkalommal teljesített szolgálatot; a teljesített többletfeladatok ellátásával, a többletfeladat ellátással együtt járó többletkötelezettségekkel és jogosultságokkal és nagyobb felelősséggel arányban állónak ítélte a peresített időszak tekintetében érvényesített rendvédelmi illetményalap 75%-ban meghatározott megbízási díj összegét.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását; másodlagosan a megbízási díj mértékének mérséklését kérte. Az alperes a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdése, BMr2 35. § (6) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése, 346. § (4)-(5) bekezdése elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozott.

[10] A Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletére hivatkozással kiemelte, hogy a járőrvezető beosztás nem egyenlő a járőrszolgálat során parancsnokként kijelölt rendőr tevékenységével; a járőrpárban végzett szolgálat során parancsnokként kijelölt rendőr ezen

tevékenységéért nem részesíthető megbízási díjban. Előadta, hogy a járőrszolgálatot azonos beosztású rendőrök is elláthatják, ebben az esetben a magasabb rendfokozatú rendőr minősül szolgálati előjárónak, akinek a Szolgálati Szabályzat 88. § (1) bekezdés a) - k) pontjaiban felsorolt irányítási, intézkedési és ellenőrzési feladatai vannak. Az így teljesített szolgálatok alatt a felperest megillető többletjogosultságok és kötelezettségek az előjárói minőségből fakadtak, ezért megbízási díj fizetését nem alapozhatták meg. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a felperes hivatásos szolgálati jogviszonyhoz kötődő szolgálati előjárói minőségét, az azzal összefüggésben gyakorolt jogokat és kötelezettségeket tévesen és jogszabálysértő módon olyan önálló feladatkörnek tekintette, amelyet beosztásához nem tartozó többletfeladatként látott el. Kifogásolta, hogy a megítélt megbízási díj összegszerűsége tekintetében az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza a döntést alátámasztó tényeket és körülményeket, azt, hogy a 75%-os megbízási díj mértékét a törvényszék mire alapozta (Kf.VII.45.027/2022/7.). A megbízási díj elsőfokú bíróság által megállapított mértékét eltúlzottnak találta.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségében való marasztalását kérte. Megismételve az elsőfokú eljárásban képviselt álláspontját hangsúlyozta, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott fellebbezésében ismét a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletében foglaltakra, mivel jelen perbeli jogvita tényállása eltérő. A Kúria döntésének tényállása szerint a járőri és járőrvezetői munkaköri leírásokban felelősségi és hatásköri szabályok nem mutattak eltérést, utóbbiban előbbihez képest a pertárgyi feladatok nem jelentkeznek többletfeladatként. A jelen perben azonban a munkaköri leírások becsatolásával igazoltan a két érintett beosztás között a munkaköri feladatokban jelentkező különbség éppen a pertárgyi feladatokat eredményezi. A járőri, illetve járőrvezetői munkakörök (beosztások) tartalmi különbözőségét, az alperes által csatolt járőrvezetői munkaköri leírás 2. oldal utolsó előtti bekezdésében illetve 5. oldal III. bekezdésében található többletfeladatok jelentik, amely többletfeladatok megegyeznek a per tárgyát képező megbízási díj ténybeli alapjául hivatkozott felperesi feladatokkal (járőrtárs feletti utasítások, intézkedéskezdeményezések, jelentéstétel, döntéshozatalok, kényszerítő eszközök meghatározásának kötelezettsége, felelősség az intézkedések jog- és szakszerűségéért stb.), tehát a két munkakör (beosztás) között éppen a jelzett feladatok és felelősség jelentik a különbséget. Mindezek alapján érvelt azzal, hogy a járőr és járőrvezető két önálló és különböző munkakör, s mint ilyen részben eltérő feladatokkal bír; a felperes pertárgyi járőrvezetői szolgálatai és feladatai teljes egészében megegyeztek egy kinevezett járőrvezető szolgálatával, feladataival, és megegyeztek a későbbi járőrvezetői munkakörével is. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Kúria Kf.III.39.420/2021/6. és Kf.III.45.124/2022/4. számú ítéletére. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen alkalmazta a megbízási díj mértékére irányadó BMr2 szabályait, ekörben a Kúria Kf.III.39.019/2021/5. számú, követendő határozatára hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárt tényállás alapján, a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére.

[14] A perben irányadó tényállás szerint – mely ugyan szerkezetileg az elsőfokú ítéletben az ügy érdemére ki nem ható módon több helyen került elhelyezésre – megállapítható volt, hogy a felperes a perrel érintett időszakban járőr beosztásban teljesített szolgálatot az alperesnél, amely időtartam alatt nem vitatottan havonta – eltérő mértékben – járőrpárban járőrparancsnoki feladatokat látott el. A felperes a keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, mely szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként.

[15] A perben azt kellett vizsgálni, hogy a járőrpárban kijelölt vezetőként (járőrparancsnokként) történő járőrözés a szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladatként, a felperes hivatkozása szerinti a járőrvezetői beosztás részét képező feladatként értékelhető-e.

[16] A Kúria BH2018. 24. számú döntésében adott iránymutatása szerint a hivatásos állomány járőr beosztású tagjának kijelölt vezetőként történő járőrözése az illetménykülönbözet, vagy megbízási díj iránti igényt akkor alapozhatja meg, ha a járőrpár vezetőnek kijelölt tagja ténylegesen ellátja a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat. Ennek megfelelően a törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a felperesnek a perben azt kellett igazolnia, hogy a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő, a járőrtárs irányába fennálló irányítási és utasításadási jogköre a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatellátást jelentett. Az elsőfokú bíróság a felperesre nézve releváns, rá vonatkozó iratokban rögzítettek alapján, a releváns adatok értékelésével jutott arra, hogy a perbeli esetben a járőrparancsnokot terhelő többletfelelősségre, az őt megillető utasítási és döntési jogosultságra figyelemmel a felperes a hivatkozott járőrszolgálatok alatt járőrvezető beosztásba tartozó többletfeladatot látott el, így megbízási díjra jogosult.

[17] Az alperes fellebbezésében hivatkozott Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítélet a jelen perbeli jogvitára nem irányadó, figyelemmel az alapul szolgáló tényállások különbözőségére: mint ahogy azt az alperes is idézte, a Kúria ítéletében figyelembe vett munkaköri leírásokban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok nem mutattak eltérést, a magasabb beosztáshoz többletfeladat ellátása nem társult. Ez olyan releváns tényállási elem volt, amely a Kúria ítélete szerint döntő jelentőséggel bír az állított feladatvégzés jogi minősítése szempontjából. A perbeli esetben az elsőfokú eljárásban csatolt munkaköri leírások tartalmából volt megállapítható az, hogy az alperesi szolgálatszervezésben a járőr és a járőrvezető a rendvédelmi tevékenységgel összefüggő eltérő munkakörök, nem csupán az elnevezésük különbözőségéből, hanem azokban megjelenő – egyedi – tartalmi különbségekből is ered. A jelen perben lényeges tényállási elemként jelent meg a járőr és a járőrvezetői beosztásokhoz tartozó munkaköri leírások eltérő volta – amit a felperes a peres eljárás során mindvégig hangsúlyozott, és amit alátámasztottak az alperes által becsatolt munkaköri leírások is –, ezért a Kúria Kf.VII.39.283/2021/4. számú ítéletének ratio decidendi-jéhez kapcsolódó egyedi tényállási elemek eltérésének van jelentősége, ezen ítélet

nyomán is arra kellett figyelemmel lennie az első- és másodfokú bíróságnak, hogy a konkrét szolgálatteljesítést és vonatkozó dokumentumait vizsgálja meg ahhoz, hogy a Kúria döntése nyomán releváns különbözőségeket feltárja, azonosítsa, és megfelelően értékelje. A Kúria szintén irányadó Kf.VII.45.124/2022/4. számú ítéletében kifejtette, a felelősség tekintetében a járőrvezető/járőrparancsnok munkaköre a járőri munkaköri feladatokhoz képest többletfeladatokat és többletfelelősséget [a járőrtárs tevékenységének összehangolásáért, vezetéséért és a részére kiadott utasításokért, a meghatározott szolgálati okmányok vezetéséért, a jelentések, feljelentések elkészítéséért (stb.) fennálló kötelezettséget, valamint a járőrtárs utasítására, intézkedésre kötelezésére való jogosultságot] eredményez a Járőrszabályzat 1., 10., 11. pontjaiban foglaltak helyes értelmezése alapján. Ezt is szem előtt tartva kell az egyedi ügyekben vizsgálni a többletfelelősség kérdését az adott és az azzal összehasonlítható helyzetben lévő jogviszonyok egyedi dokumentumai (pl. munkaköri leírás) alapján. Ezek értékelésére általános érvénnyel mondta ki a kúriai joggyakorlat, hogy a hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá-fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendeltén, amely a munkakör keretei közé tartozik. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.40.292/2020/4.). Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy az alperes hivatkozása a Szolgálati Szabályzat 87. §-ára téves, mivel ezek a szolgálati előjárói viszonyra és feljebbvalói viszonyra vonatkozó általános szabályok között elhelyezett rendelkezések kifejezetten a szolgálati előjárói viszonyba lépés szabályait tartalmazzák, és arra az esetre vonatkoznak, ha a rendőrség egymásnak szolgálatilag alá nem rendelt tagjai együtt látnak el szolgálatot és a parancsnok nincs kijelölve (Kfv.III.45.291/2022/6.). Analógia útján hivatkozás esetén pedig az eltérő szabályozási funkciókat szem előtt kell tartani. Az elsőfokú bíróság az említett kiegészítéssel tehát, érdemben helytállóan következtetett arra, hogy a felperes esetében megvalósult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátása, mert a perbeli szolgálatok alatt őt megillető többletjogosultságok és kötelezettségek a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatok voltak, ezért megbízási díj fizetését megalapozhatták.

[18] A megbízási díj összegének meghatározása során megállapítható volt, hogy a felperes esetében 25 hónapban történt járőrvezetői feladatellátás a következő gyakorisággal: 2018. júniusban 11, júliusban 11, augusztusban 6, szeptemberben 14, októberben 11, novemberben 15, decemberben 15, 2019. januárban 5, februárban 10, márciusban 10, áprilisban 9, májusban 12, júniusban 8, júliusban 11, augusztusban 16, szeptemberben 8, októberben 14, novemberben 10, decemberben 17, 2020. januárban 10, februárban 15, márciusban 5, áprilisban 13, májusban 14, júniusban 1 alkalommal. Az ezekhez az alkalmakhoz kapcsolódó megbízási díj mértékét a BMr2. 35. § (6) bekezdése és a BMr3 10. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően 75%-os mértékben találta megalapozottnak, azt arányosnak ítélte a járőri és a járőrvezetői feladatok különbségéből fakadó a felelősségi és utasításadási, irányítási többlettel, ami ezen alkalmakkor rendszeresen megvalósult. Az alperes ebben a körben helytállóan hivatkozott a Kúria követendő határozatára (Kf.III.39.019/2021/5.), amely szerint a megbízási díj összegének meghatározásához a mérlegelés szempontjait a BMr2 35. § (6) bekezdése többek között a munka bonyolultságában, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényében,

annak gyakoriságában, a szükséges többlettudás függvényében határozza meg. Ezen szempontok összességében való mérlegelésével állapítható meg a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg is megvizsgálva, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után. A fellebbezésben tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése során ezeknek a szempontoknak a figyelmen kívül hagyásával, indokolás nélkül határozta meg a megbízási díj összegét, mert az elsőfokú ítélet a mérlegelésnél figyelembe vett szempontokat is tartalmazza.

[19] A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítélete a megbízási díj jogalapja és azösszezszerűségnek a megállapítása tekintetében is tartalmazza a jogi indokolással kapcsolatos, idézett törvényi követelményeket, valamint ebben a körben a bizonyítás eredményének a mérlegelését [Pp. 279. § (1) bekezdés]. A felperes ebben a körben helyesen utalt arra fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékének a meghatározása során megvizsgálta a Hszt. 71. § (5) bekezdésében és a BMr2 35. §-ában rögzített, azösszezszerűség mérlegelésére vonatkozó szempontokat. Ezen túlmenően azt is rögzítette, hogy a felperesnek a megbízási díjat megalapozó tényállítására vonatkozó alperesi elismerés tekintetében az elsőfokú bíróságnak kételye nem keletkezett [Pp. 266. § (1) bekezdés], azaz figyelembe vette az alperesösszezszerűségre vonatkozó nem vitató nyilatkozatát. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság eleget tett a Pp. 346. § (5) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének. A fellebbezés azösszezszerűségre vonatkozó kifogások előadásán túlmenően nem tartalmazza a Kp. 100.§ (2) bekezdés c) pontjának megfelelő másodfokú bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet, arra vonatkozó bizonyítás eredményén alapuló kérelmét és annak levezetését sem adta elő, hogy a megbízási díj 75%-os mértékű összegének mérséklését milyen összegben látja megállapíthatónak.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek tekintetével az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint IM 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, a pertárgyértékre is figyelemmel, de a fellebbezési ellenkérelemben kifejtett jogi érvelést és munkát értékelve annak összegét a 2,5%-os mértéktől eltérően 34.000 forint összegben találta megállapíthatónak.

[22] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 54.976 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése

alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. május 3.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró